

Pavel Bělobrádek
místopředseda vlády pro vědu, výzkum a inovace

V Praze 17. listopadu 2015
Čj.: 17492/2015 OMP (1)

Vážený pane předsedo,

reaguji na Váš dopis z 13. října 2015 ve věci prohlášení krizového štábu nemocnic, pacientů a odborů k návrhu úhradové vyhlášky pro rok 2016, připraveném Ministerstvem zdravotnictví. Vaše připomínky jsem posoudil následovně.

Úhrady ze zdravotního pojištění jsou určeny na činnost poskytovatelů zdravotních služeb jako celku. Není možné v úhradové vyhlášce striktně oddělovat, které peníze "jdou na platy" a které peníze "jdou na péči". Tuto argumentaci nelze přijmout. Co se týče argumentací zvýšenou inflací, je nutné upozornit na zavádějící způsob jejího výpočtu a hlavně zavádějící popis dopadů inflace do hospodaření poskytovatelů. Není možné tvrdit, že pokud bude inflace např. 2 %, dojde ke zvýšení nákladů poskytovatelů o 2 %. Zároveň si je třeba uvědomit, že součástí inflace jsou právě zvyšující se osobní náklady - tudíž nárůst mezd a platů již je součástí inflace, a není třeba ho o inflaci dodatečně navyšovat. Dále si dovolíme upozornit na problematičnost měření inflace ve zdravotnictví pomocí indexu spotřebitelských cen. Zdravotnická inflace je především ovlivněna velkoobchodními cenami léků, zdravotnického materiálu a přístrojů, které součástí běžného spotřebního koše vůbec nejsou a mají spíše stagnující nebo klesající tendenci.

Zvýšení platů a mezd zdravotníků Ministerstvo zdravotnictví jednoznačně podporuje a již druhý rok po sobě dochází k nárůstu platů a mezd (tarifní složky) zdravotníků o 5 %. O to více překvapující je nyní "útok" krizového štábu na Ministerstvo zdravotnictví. Je naprosto zřejmé, že krizový štáb, aby ospravedlnil důvod své existence, musí krize ve zdravotnictví vyrábět. Již třetí rok po sobě Ministerstvo zdravotnictví předkládá úhradovou vyhlášku, která stanovuje výdaje na zdravotní služby na hraně možností systému veřejného zdravotního pojištění. Je totiž nutné řešit některé dlouho neřešené problémy, kterých je opravdu mnoho.

Ministerstvo zdravotnictví však v žádném případě nemůže jít za hranu možností systému. Rezervy jsou nedílnou součástí systému a v žádném případě nelze tvrdit, že tyto rezervy v posledních letech rostou.

Nyní k tzv. rezervám systému. Věta obsažená v dopisu Krizového štábu - "rezervy dosahují až 18 miliard" - se snaží vyvolat dojem, že 18 miliard Kč je okamžitě k dispozici k řešení problému našeho zdravotnictví. Jde však o zásadní nepochopení toho, jak náš systém funguje. Jde o zůstatky zdravotních pojišťoven na běžných účtech. Cash flow zdravotních pojišťoven se v čase mění, výběr pojistného se v čase také výrazně mění, nemluvě o finanční rezervě na nepředvídané události. Navíc - rezervy (zůstatky) nejsou rovnoměrně rozloženy u jednotlivých zdravotních pojišťoven. Pokud by mělo dojít k jejich mobilizaci, hrozilo by, že některé zdravotní pojišťovny toto opatření ekonomicky neustojí.

Krizový štáb upozorňuje na hrozící omezení poskytované péče každý rok. Naštěstí se jeho strašení vždy ukázalo jako liché. Viz Výběr z tiskových zpráv AČMN. Snaha o navýšení úhrad nemocnicím je naprosto pochopitelná. Nemocnice nejsou spokojeny s tím, že většinu nových prostředků, které díky úhradové vyhlášce přitečou, budou muset vyplatit na mzdách svým zaměstnancům. Je pochopitelné, že by ředitelé nemocnic raději "investovali". Málo pochopitelná je však participace zdravotnických odborů, které by měly bojovat především za platy svých členů, na těchto nátlakových akcích.

Vážený pane předsedo, děkuji Vám za oslovení a přeji mnoho zdaru při Vaší práci.

S pozdravem

Vážený pan
Mgr. Václav Krása
předseda Národní rady osob se zdravotním postižením
Partyzánská 7
170 00 PRAHA 7